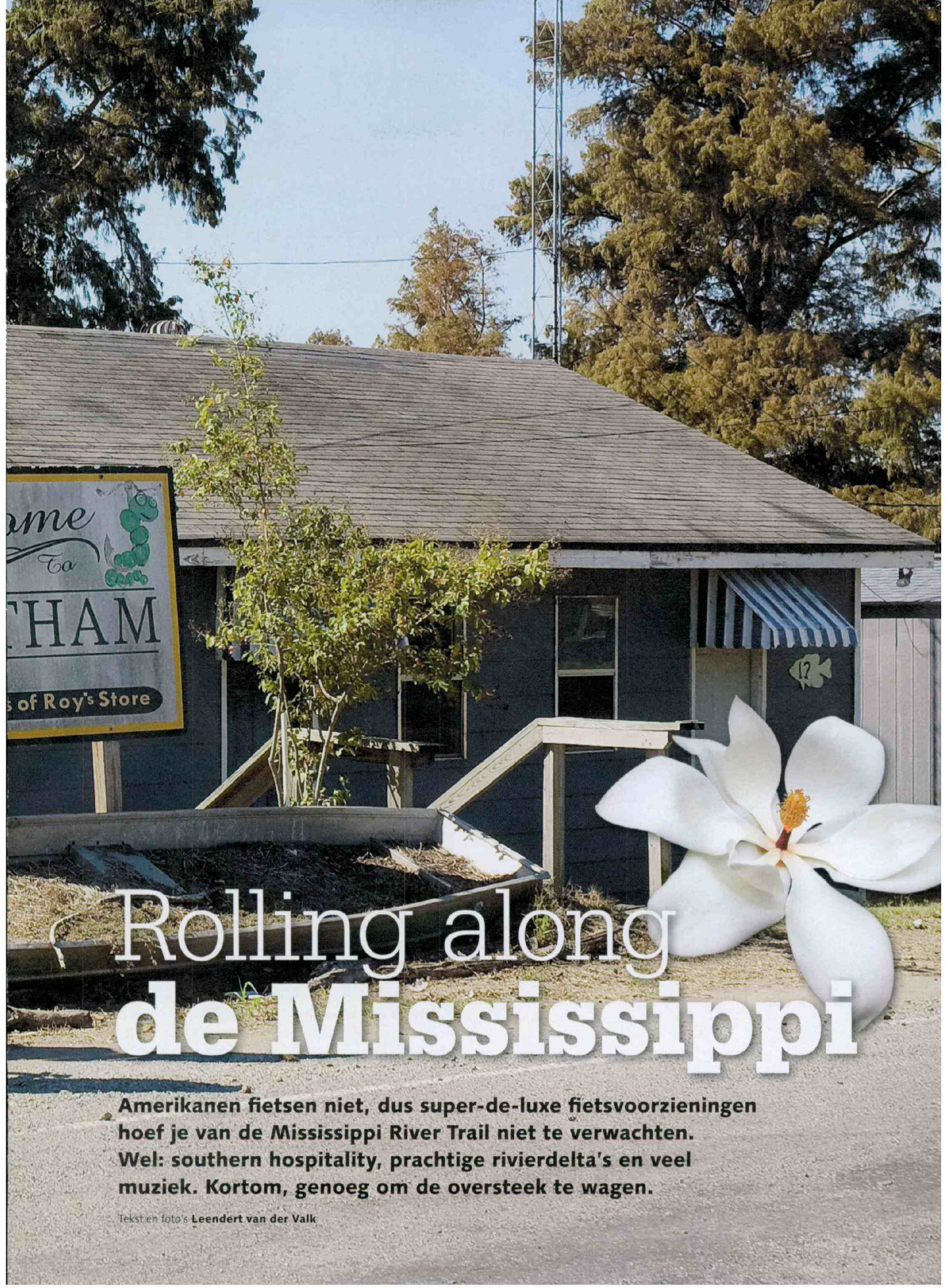

Rolling along de Mississippi

**Amerikanen fietsen niet, dus super-de-luxe fietsvoorzieningen
hoef je van de Mississippi River Trail niet te verwachten.
Wel: southern hospitality, prachtige rivierdelta's en veel
muziek. Kortom, genoeg om de oversteek te wagen.**

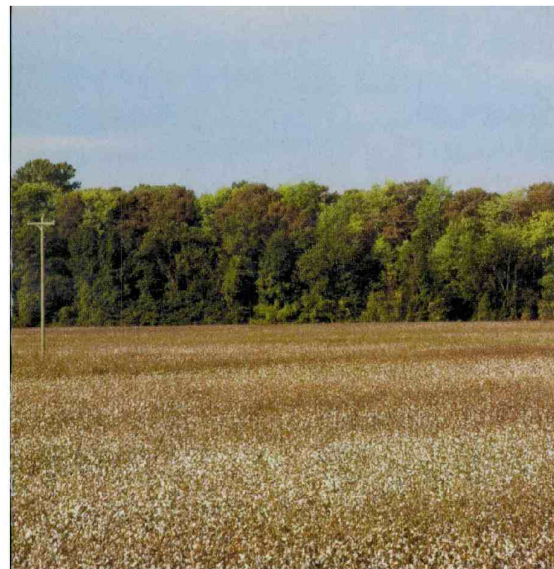
Tekst en foto's Leendert van der Valk

Daar ligt hij te glinsteren in de zon; Ol' Man River. Hij kronkelt en kolkt 3730 kilometer door tien Amerikaanse staten en is vele duizenden jaren ouder dan de indianenstammen voor wie hij de levensader was. Zij gaven hem zijn naam Mississippi, de Grote Rivier. Tegenwoordig ligt er een fietsroute langs zijn oevers waarvan nog maar weinig mensen weten: de Mississippi River Trail.

Het zuidelijkste deel van deze route loopt van Memphis naar New Orleans en doorkruist de Mississippi Delta: vlak, uitgestrekt en tegelijk bomvol van de roerige geschiedenis van

de Verenigde Staten. De onvoorspelbare rivier gaf dit voormalige moeras zijn vruchtbaarheid. Maar de Amerikaanse aristocraten van de negentiende en begin twintigste eeuw vergaarden hun rijkdom door middel van slavernij en, later, door onderdrukking van de zwarte bevolking. Het is een bittere werkelijkheid en daarom is het National Civil Rights Museum in het motel in Memphis waar Martin Luther King werd vermoord, een goed startpunt van je reis. En dan is er ook nog die andere King in Memphis: Elvis Presley. Veel toeristen komen naar deze stad om Graceland te bezoeken.

Music please!

Het zuidelijkste deel van de Mississippi River Trail is heel geschikt voor muziek liefhebbers. Blues, soul, rock-'n-roll en jazz komen namelijk uit deze strook van het land. Onderweg kom je dan ook veel borden tegen van de Mississippi Blues Trail en in de herfst en de lente zijn er veel blues-festivals in de regio. Wie goede benen heeft en niet vies is van een extra stukje over de highway, kan dieper de Delta in fietsen en op plekken komen waar de vergane glorie vanaf spat: vaak herinnert weinig meer aan de muzikale historie en dat is nu juist de charme ervan. Wie zeker wil zijn van live-muziek, fietst door naar New Orleans.

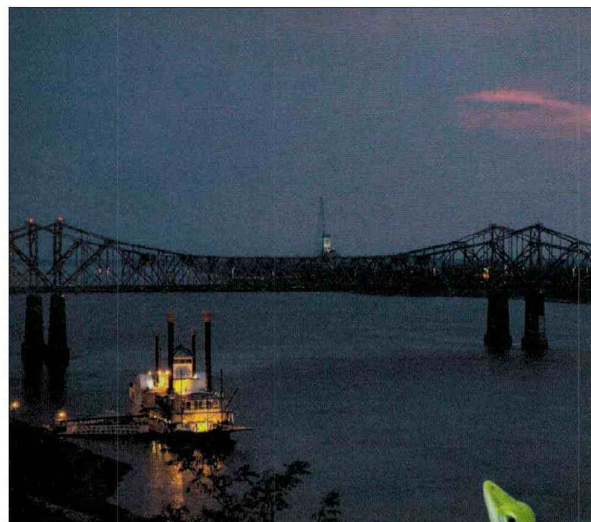
Minstens zo interessant is Sun Studio, waar Elvis zijn eerste platen opnam en waar zwarte bluesmuzikanten de rock-'n-rollvlam ontstaken. Memphis is muziek, maar na ook nog een bezoek aan Stax Studio, waar Otis Redding zijn platen opnam, en aan Beale Street, de straat vol live muziek, beginnen fietsersbenen te kriebelen.

Wattenbolletjes

De Mississippi River Trail begint in Memphis aan de overkant van de rivier, in de staat Tennessee. Daar rollen de eerste katoenvelden zich voor je uit. Enorme lappen grond, zo vlak als Nederland, gestippeld met zachte witte

wattenbolletjes. De route voert je zo veel mogelijk langs landweggetjes in plaats van de grotere wegen, maar zelfs de highways in dit uitgestrekte land zijn niet erg druk. Fietspaden zijn er helaas niet, want Amerikanen fietsen niet. Bij elk tankstationnetje of winkeltje waar je stopt, beginnen de nieuwsgierige klanten een gesprek met die gekke fietsers. Waar kom je vandaan? Waar ga je heen? Hoeveel fiets je per dag? De meesten kijken vol ongeloof als je zegt dat je naar New Orleans fietst. "Ik zou het einde van de straat nog niet halen", is een veel gehoord commentaar, waarbij er op

een omvangrijke buik wordt geklopt. De kans is groot dat iemand daarna een lift in zijn pick-up aanbiedt naar de volgende grote plaats. "De fietsen kunnen achterin, want je bent toch niet echt van plan dat eind te gaan fietsen?" Ja, toch wel... Al dat commentaar kan ontmoedigend klinken, maar het is een combinatie van onwetendheid en *southern hospitality*. In het zuiden wordt de beleefdheid waarmee Amerikanen geboren worden, overgoten met een warme informele saus. Kijk niet gek op als een serveerster je bij herhaling *honey*, *sweetie* of *darling* noemt.

Praktisch
Taal: Engels
Beste reistijd:
 de nazomer en
 vroege lente
Vliegafstand:
 10 uur
Tijdverschil:
 7 uur vroeger
Visum: niet bij een
 vakantie korter dan
 90 dagen
Informatie:
www.visitusa.nl

In het zuiden wordt de beleefdheid waarmee Amerikanen geboren worden, overgoten met een warme informele saus

Terug op de fiets wordt de koppigheid van de Nederlandse fietser beloond met een prachtig landschap. Rond het plaatsje Helena, Arkansas, begint het land plots te gloeien. De lössheuvels uit de ijstijd zijn volledig bebost en worden bevolkt door onder andere herten, spechten en kolibries. In Helena zelf vind je de Edwardian Inn, een monumentaal huis dat als bed en breakfast dient. De eigenaar is inmiddels gewend aan fietsers en zet je, na een goede nachtrust en stevig ontbijt, graag aan de overkant van de rivier weer af, om een tocht over de drukke brug te vermijden.

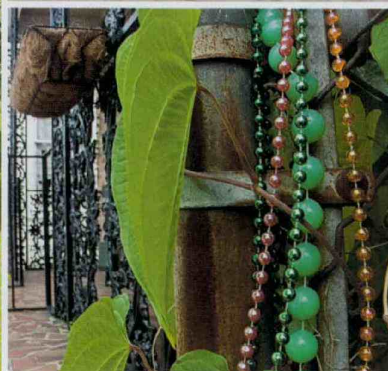
Alligator

De reis gaat verder door de staat Mississippi. De route volgt ongeveer de loop van de rivier, maar de rivier zelf blijft veelal buiten beeld. De dijk langs de rivier is hier op veel plekken niet toegankelijk. Gelukkig biedt het land meer dan genoeg bezienswaardigheden. De katoenvelden wisselen af met halvemaan-meren die de rivier hier achterliet tijdens de vele overstromingen en wijzigingen van de loop. In de enorme waterplassen

staan de bomen met hun wortels in het water. Spierwitte zilverreigers vliegen af en aan en ijsvogels duiken naar vis. Dit noordelijke deel van de Delta is de geboortegrond van de blues. Hier verkocht de legendarische bluesheld Robert Johnson zijn ziel aan de duivel in ruil om meesterlijk gitaar te kunnen spelen. Uitstapjes naar de verschillende plantages waar ander blueslegenden zoals Muddy Waters, Charlie Patton en Howlin' Wolf werkten en speelden, zijn zo gemaakt.

Amerika

Zelf naar Amerika

De Mississippi River Trail is vaak slecht bewegwijzerd en gaat soms over *highways*. Als je niet wilt verdwalen of bepaalde stukken wilt omzeilen, dan is het boek *Bicycling Guide to the Mississippi River Trail* van Bob Robinson een aanrader. Hierin staan extra beschrijvingen en aanwijzingen. Verder is het in dit land verstandig om een helm te dragen. Dit is in de meeste staten ook verplicht. Fietsenwinkels zijn alleen in Memphis en New Orleans te vinden. Daartussen liggen ongeveer veertien fietsdagen, neem dus een goede reparatieset mee voor onderweg. Kijk voor informatie ook op www.mississippiriver-trail.org

Na Greenville is het land dunbevolkt. Op dit gedeelte van de route zijn slechts twee plekken waar je een hutje kunt huren voor de nacht. Het is de moeite waard om een dagje langer aan Lake Washington te blijven, waar de eerste kolonisten zich vestigden omdat het er zo mooi was. Dat is het namelijk nog steeds.

Je kunt hier om het meer heen fietsen of op de steigers rondhangen en genieten van de vogels en de wind in de bomen, voordat je verder fietst naar de volgende hut. Op dit gedeelte is de dijk langs de Mississippi wel berijdbaar en biedt die uitzicht op de beboste

moerassen van de rivier. Wie geluk heeft, ziet onder aan de dijk, op veilige afstand, een alligator liggen.

Traktatie

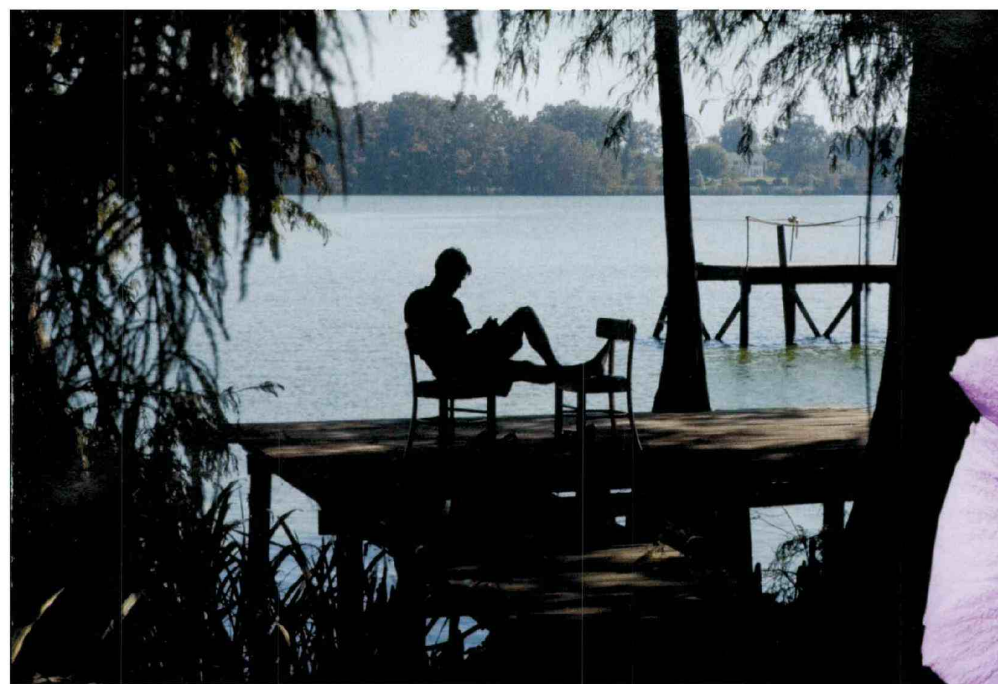
Bij Vicksburg komt de rivier weer in beeld. Vicksburg en het zuidelijker gelegen Natchez zijn toeristische trekpleisters voor iedereen die geïnteresseerd is in de Amerikaanse Burgeroorlog en de romantiek van negentiende-eeuwse plantages. Aan de kade ligt het soort *riverboat* waar Mark Twain over schrijft in *Life on the Mississippi*, zo een met een groot rad op de achtersteven. De twee stadjes staan vol met grote witte kasten van

huizen met gigantische tuinen, die vaak te bezoeken zijn. De Melrose plantage in Natchez is overigens de enige die de romantiek enigszins tempert door ook de slavenverblijven te laten zien. Het lijkt erop dat het zuiden van Amerika deze geschiedenis liefst nog altijd zou willen verbergen. Het stuk tussen Vicksburg en Natchez is een traktatie voor fietsers. Dit is de Natchez Trace Parkway, waarvan een deel in de Mississippi River Trail is opgenomen. Het is een pad dat al door de indianen werd gebruikt voordat de eerste kolonisten hier kwamen en is tegenwoordig over de gehele lengte een

Tip

Wil je meer kans op wind mee, fiets de Mississippi River Trail dan in omgekeerde richting. New Orleans is echter leuker als toetje dan als voorgerecht.

De Melrose plantage in Natchez is de enige die de romantiek langs de route enigszins tempert door ook de slavenverblijven te laten zien

nationaal park. Fietzers en motorrijders zijn de baas onder het groene bladerdak, de auto's zijn te gast. Dan duikt de Mississippi River Trail zijn laatste staat in: Louisiana. Direct zie je het landschap veranderen: de katoen is definitief verdwenen, aan de enorme eiken hangt baardmos en de kerken zijn niet meer van afgebladderd hout, maar van steen. De leegte van Mississippi maakt plaats voor het culturele leven van Louisiana. Na een paar prettige fietsdagen rijd je over een heus fietspad New Orleans binnen, het heerlijke toetje van deze reis. De wieg van de jazz stond hier en daar-

naast is de stad een wonderlijke smeltkroes van Franse, Afrikaanse, Caribische en Amerikaanse culturen. Na de overstromingen door de orkaan Katrina in 2005 heeft New Orleans zich uit een diep moeras omhoog gewerkt met behoud van de zuidelijke vriendelijkheid en een cultureel leven dat in Amerika nergens wordt geëvenaard, misschien zelfs niet buiten Amerika. Alle ponden die je eraf gefietst had, komen er hier gemakkelijk weer bij dankzij de

verrukkelijke Creoolse gerechten. Gelukkig kunnen ze er 's avonds op letterlijk elke straathoek weer worden afgedanst. ●

